

Zaměřila jsem se zejména na řízení o žalobě na neplatnost, neboť zejména díky nedávné judikatuře soudů ES byla tato otázka velmi diskutována odborníky přes evropské právo a téměř zde došlo k zásadnímu posunu od tradiční interpretace pojmu osobně dotčené osoby.

Prozatím však byla „inovační“ tendence Soudu prvního stupně vydáním rozsudku Jégo-Quéré Evropským soudním dvorem potlačena, nicméně bude jistě zajímavé sledovat další vývoj této problematiky.

Prozatím též není možné odhadnout jaký vliv na budoucí vývoj bude mít návrh Smlouvy o Ústavě pro Evropu a zda bude postupem času (zejména úsilím a tlakem odborníků na soudy ES) docílena změna tradiční judikatury týkající se aktivní legitimace nepriviligovaných osob.

V mé práci jsem též nastínila i jiné alternativy k řízení o žalobě na neplatnost, a to konkrétně incidenční řízení dle čl. 241 SES, řízení o předběžné otázce dle čl. 234 SES a řízení o žalobě na náhradu škody dle čl. 235 a 288 SES. Tyto prostředky ovšem, dle mého názoru, nejsou zcela plnohodnotnou alternativou k žalobě na neplatnost z důvodů jež jsem uvedla výše v této práci.